

nuværende Landssthingsmand Krieger, bad mig om at lade være, fordi det vilde sinke Sagen i to Dage, og Landet var i stor Spænding, idet han bemærkede, at jeg jo selv var Medlem af det ene Thing og der kunde udvilde mine Anskuelser, hvilke jo da vilde komme i Rigsdagstidenden. Den Betingelse, jeg stillede, førend jeg gav min Tilslutning til denne Indstilling, var, at Ordføreren i hvert af de to Thing udtrykkelig skulde gjøre opmærksom paa, at saadan var min Stilling til Sagen. Det var ikke en ligefrem, men en betinget Tiltræden, og jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at det mødte strax Indsigelse fra andre Medlemmer af Udvalget, der sagde, at det var en alt for stor Fordring fra et enkelt Medlem at gjøre. Dertil svarede jeg: Godt! saa fastholder jeg at skrive en separat Indstilling, men saa blev der et Flertal for, at det vilde være bedre, at det skete, som jeg forlangte; derfor satte jeg mit Navn under, men, da jeg kom her i Thinget, lige idet denne Sag blev forelagt, saa forklarede jeg hele min Stilling dertil. Jeg spørger: Har Nogen Lov til at overse dette under disse Omstændigheder, og har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) Ret til at komme med den Beskyldning, at jeg skulde være gaaet fra min egen Indstilling, naar det forholder sig saaledes? (Berg: Ja.). Ja! saa hører det ærede Medlem ind under dem, paa hvem man kan anvende den værste Betegnelse. Jeg har havt en Retsdag angaaende denne Sag med en Mand, som paastod, at jeg var gaaet fra min Afstemning i Udvalget, og deri har Landsoverretten i Rjøbenhavn givet ham Ret, idet det ikke paa nogen Maade kunde siges at være Tilfældet. Altsaa ser det ærede Medlem, at det er Ting, han kunde vide saa god Bæfted om som Nogen, men det ærede Medlem vil ikke vide Bæfted derom, han vil have Lov til at frembringe ude i Befolkningen aabenbar Usandhed, uden jeg skulde kunne have Lov til at fæmple ham som den, der frembringer en saadan.

Første Viceformand (Høgsbro): Jeg maa dog ønske, at det ærede Medlem ikke vilde gjøre saadanne Forudsætninger om et andet Medlem af Thinget.

Winther: Ja jeg skal ikke gjøre nogen Forudsætning, jeg skal lade Kjendsgerningerne tale. Altsaa, det ærede Medlem sagde, at i en saa alvorlig Sag som denne, havde jeg vist Bæftedoren — jeg huffer ikke, hvilket Udtryk han brugte. Det viser sig altsaa, at jeg har udvist den største Konsekvens, som Nogen har gjort (Latter). Ja, mine Herrer, det er meget rart at finde mig morsom, og som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) at kunne le lidt, men jeg vil tillade mig at spørge: Er de Herrer uvidende om, at et Forslag kan gjøres

enten som Forslag til Ændring af et andet foreliggende Forslag eller som et Forslag i og for sig? Kan der ikke gjøres Forskjel mellem et Ændringsforslag og et selvstændigt Forslag? I Kroer og saadanne Steder kan man bilde Folk ind, at der ingen Forskjel er, men her vide Alle, at man kan stemme for et Forslag for at fjerne noget Bæere, nemlig som Ændringsforslag, men saa snart man kommer til den endelige Afstemning over, om Forslaget skal være Lov, saa stemmer man imod, naar man anser ogsaa det for forderveligt. Jeg kan paaberaabe mig et rigtig godt og konstitutionelt findet og alvorligt Medlem her i Thinget, der indtog den selv samme Stilling som jeg, nemlig det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti); han stemte akkurat som jeg, han stemte for at vedtage Indstillingen for dermed at fjerne Regjeringens Forslag, men han stemte imod Loven, fordi, som han sagde, det var en fordervelig Lov; den vilde han ikke hjælpe til, men nok til at fjerne Noget, der er værre. Nu gad jeg vidst, om det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ikke endnu kan forstaa den Ting; saa maa han have meget vanskeligt ved at forstaa, det vil sige, saa maa Villien være blandet ind med, hvis han ikke kan forstaa, at der er Forskjel mellem at stemme for et Forslag som Ændringsforslag til noget andet og at stemme for et Forslag som endelig Lov. Jeg har altsaa stemt for dette Forslag som et Ændringsforslag for at fjernes Regjeringens; men jeg har stemt imod det som Lov, og det er Noget, jeg havde sagt i Udvalget, at jeg vilde gjøre. De se da, mine Herrer! at jeg har båret mig aldeles konsekvent ad fra Først til Sidst. Det gjør mig ondt, at jeg skal opholde Thinget med disse rent personlige Ting. (Røfod: Det gjør ogsaa os ondt). Ja, men Løgnen skal have sin Grændse. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem ikke skal faae nogen videre Nytte af sin Bestræbelse for at skildre mig med Hensyn til Grundlovsforandringen af 1866 i den Retning, han tidligere har gjort; men det er jo aldeles aabenbart, at det ærede Medlem absolut maatte stille sig meget bestemt mod mig, da jeg lod ham høre hans Stilling den Gang som Grund til den Stilling, vi nu ere i; det finder jeg ogsaa naturligt; men derfor kan han jo gjerne gjøre det paa en saadan Maade, at det stemmer med de virkelige Forhold. Dog, det ærede Medlem har naturligvis aldrig villet have den Ueilighed at undersøge dette, og det behøvede han heller ikke; thi jeg har i det Mindste tre Gange her i Thinget oplyst det; men han vedbliver desuagtet at komme med det, der ikke stemmer med de virkelige Forhold, og saa vil han slaa sig til Ridder og have Morstab . . .

Første Viceformand (Høgsbro): Det ærede Medlem har dog vist udbredt sig tilstræffe-